

Bogácsi Ősz

A BOGÁCSI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

XVII. évfolyam 3. szám 2007.

A szüreti felvonulás látványos volt

TARTALOMBÓL:

- NEMZETKÖZI KAPCSOLATOK
- SZÜRETI MULATSÁG
- IDŐSEKKÖSZÖNTÉSE
- ISKOLAI HÍREK
- BOGÁCSI KITŰNTETETTJEI
- MÁRIA-KŐ
- OKT. 23-I ÜNNEPSÉG
- II. ORSZÁGOS BOGÁCSI ÚJÁSZVERSENY

Az 1956-os forradalomra emlékeztünk

Az Idősek napján Aradszky László volt a sztárvendég

2007. augusztus 20-i ünnepség

A szentmiséről érkező emberekkel kiegészülve augusztus 20-án délelőtt megtelt a Községi Ház.

A Himnusz közös éneklése, a Verhóczi Luca és Benyoszkai Boglárka által előadott irodalmi művek, valamint a Bogácsi Pávákör szép népdalcsokra ráhangolta a jelenlévőket az ünnep mondanivalójára: az új kenyér és Szent István életművének, az államalapításnak, jelentőségének.

Verhóczi Sándor polgármester úr ünnepi köszöntője után a megszentelt kenyér megszegése következett.

Az idei bogácsi kitüntetetteket Daragó Károly a következőképpen méltatta:

Az önkormányzat rendelete alapján – „Vig Rudolf-díj” adományozható annak, aki Bogács község kulturális életében hosszú éveken keresztül színvonalas, áldozatos munkát végzett – ilyen egyéniség Varga Gáborné, aki aktív dolgozóként a Tsz-ben megszakításokkal növénytermesztő munkáinak tevékenykedett, jelenleg a jól megérdemelt nyugdíjas évet tölti. Magalakulásától, 1976 késő téli időszakától aktívan részt vett a pávaköri próbákban, a különböző sokszínű rendezvényeken. Érdemei közé sorolható a pávakör által a mai napig viselt impozáns, korhú ruhák varrásában való részvétel.

Már nem tagja a pávakörnek, de az ő tevékenysége is – hasonlóan a többi alapító tagokéhoz – meghatározó jelentőségű volt a község alakulásakor és további munkájában.

Az önkormányzat rendelete alapján – „Alkotói Díj” adható azoknak, akik Bogács Község kulturális életében, sportmozgalmában, egészségügyi – szociális ellátásában, valamint a község felemelkedése érdekében kiemelkedő munkát végeztek.

Ez évben a sok jól teljesítő egyének közül két személynek adományoz az önkormányzat Alkotói Díjat. Az egyik kitüntetett Ittes Emilné, – aki községünkben huzamosabb ideje ismert és elismerésre méltó tevékenységet folytat. Korábban kötődött a község Vöröskeresztes Szervezetéhez, az ÁFÉSZ intézőbizottságához, az iskolai Szülői Munkaközösséghez. Az utóbbi időben erőteljes a vonzódása civil, kis közösségekben” végezhető munkák iránt, mint például a summás étek készítése és bemutatása, a régi, népi, „summás” időszak hímezeinek gyűjtése és kiállítása. Szívesen, lelkesen fog tollat és írja le gondolatait, élményeit versben és prózában egyaránt. Visszatérő sikeres szereplője a különböző ünnepi, mint például a karácsonyi, az idősök-napi, a költészet-napi rendezvényeknek. Odaadó lelkes, fáradhatatlan tagja jelenleg is a pávakörnek. Érdemei alátámasztására még számtalan példát, lehetne felsorolni, melyek között a legfontosabb a minden tettet összekötő – emberi jó szándék, a segítőkészség.

A másik Alkotói Díjas egyéniség – Szerenci Ottó, akinek élete, munkássága alapvetően a szőlőhöz, a borászathoz kötődött, de tevékenyen vett részt a fürdő első medencéje és az orvosi rendelő építésében is. Szakmai ismereteinek felhasználásával vált a község borkultúrájának, borturizmusának egyik alakítójává. A Bükkaljai Borvidék borkultúrája alakításának

Bogácsi kitüntetettek
(balról: Varga Gáborné, Szerenci Ottó, Ittes Emilné)

lételeményese a Szent Márton Borrend, melynek alapításától kezdve aktív tagja. Segítőkész, jó szándékú, szerény ember.

Díszpolgári Cim adományozható annak a magyar vagy külföldi állampolgárnak, aki tevékenységével jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy a település elismertsége hazai vagy nemzetközi viszonylatban fokozódjon.

Díszpolgári Cimet adományozta az önkormányzat Karl Heinz Moser német borásznak. Karl Heinz Moser – német állampolgár, a rheingai borvidék köztisztvisletben álló személyisége, Geisenheim város polgármestere, Johannisberg előjárója, békebírója és a Szent Márton Borrend tagja.

Évzrdes borászati – szakmai és baráti kapcsolati fűzi Bogács községhez és B-A-Z megye több városához.

Sikeres és gyümölcsöző kapcsolat keretében német borászokat és több száz fajta rajnai bort hozott el Bogácsra, a Bükkaljai Borfesztiválra. A bogácsiak jól emlékeznek arra a felvonulásra, amikor korhú ruhában, faldai futárnak öltözve, lóháton vezette a menetet.

A borvidékünk szakemberei számára több németországi tanulmányút megszervezésével, Bogács község népszerűsítésével erősítette a német-magyar kapcsolatokat.

Kiváló emberi tulajdonságai, önzetlen barátsága és igen értékes munkássága révén nagy népszerűség övezi szerte a világban. A Német Köztársaság elnökétől, a közelmúltban vette át hazája legmagasabb polgári kitüntetését.

Karl Heinz Moser nem tudott részt venni az augusztus 20-i ünnepségünkön. Meghívására szeptember 6-án Bogácsról és Miskolcra kis létszámú delegáció látogatott el Johannisbergbe. Delegációnk részt vett a Rajna menti borvidék színpompás ünnepségén és elvittük a Bogácsi Díszpolgári Cimmel járó oklevelet és kristályvázát, melyet meghitt ünnepség keretében a Johannisbergi Polgármesteri Hivatalban német újságírók, fotóriporterek jelenlétében adtunk át Karl Heinz Mosernek.

Gratulálunk valamennyi kitüntetettnek! Mindnyájuknak jó egészséget és további tevékeny napokat kívánunk.

J.J.Zs

AUGUSZTUSI VISSZATEKINTŐ

Új színfolttal gazdagodott a Bogácsi rendezvénysorozat. Első alkalommal került megrendezésre a Bogácsi Hastánc Fesztivál augusztus 4-én. A hastánc, a tánc ősi formája, megtisztulást segít, izgalmas belső utazás, amelyre magukkal hívják a nézőket is. A hastánc a maga sajátos mozdulataival segít megnyitni a test csakrait, azokat összehangolni, kitáncolni a feszültségeket, blokkokat a csakrarendszérből, izmokból. A Kelet tánc csodálatos zenevilágával együtt elvarázsolja az embereket, képzeletben elrepülünk e varázslatos világba. Az arab pergő ritmusok, a dinamikus magavál ragadó táncok, a suhanó, csak éppen sejtető fátylak órákon keresztül ejtették ámulatba a nézőket. A hastánc kortól független, felléptek 5 éves kislánytól 66 éves nőig, - akik még mindig Nők -, és persze a köztük lévő korosztály. Az amatőrökön kívül profi versenyzők is megmutatták tudásukat. Itt volt az országos bajnok, aki nemcsak hazánkban, hanem külföldön is sikeresen képviseli a magyar hastáncosokat. A program szakmai rendezője Marczis Veronika, művésznéven Tiama volt. Szakmai tudása és nemzetközi tapasztalata garanciát biztosított a színvonalas program megrendezéséhez. Szavára az ország minden részéből megmozdultak a hastánciskolák. Modern feldolgozású tradicionális keleti zenére, világzenére, klasszikus zenére és dobszólóra mutatták be produkcióikat, amit jövőre szeretnénk két naposra bővíteni. Bár az időjárás nem éppen augusztus elejének megfelelően viselkedett, de a látvány és a zene felfröcsöjtotta az emberek kedélyét, hangulatát.

Átdadásra került a Községi Ház udvarán a modern, uniós szabványoknak megfelelő játszótér, amit a gyerekek és a szülei nagy örömmel vettek birtokba. Mindennapok itt a találkozók, a kicsik játszanak, az anyukák pedig megbeszélik a gyerekekkel kapcsolatos örömei-

A játszótéren a gyerekek és az anyukák is jól érzik magukat

ket, esetleges gondjaikat, vagyis egy igazi találkahely jött létre a kismamákak Bogács központjában, gondozott, virágos környezetben. Nyilvánvalóan nemcsak a helybeliek, hanem a vendégeink is örömmel látogatják az új játszótérünket.

Az utolsó nyári hónap, de az év egyik legnagyobb rendezvénye is, a Bogácsi Fürdőfesztivál.

Augusztus 18-án a Cserépi úti pincesoron felállított színpadon a sztárvendég Hevesi Tamás volt. Előtte Várhegyi Gábor és Nikica szórakoztatta a közönséget, majd az elmaradhatatlan, de megunhatatlan és mindig látványos tűzijáték következett. Másnap a termálfürdő szabadteri színpadán a mazzorett csoportunk fellépése, koncertek, a Luxor táncscsoport fergeteges spanyol és arab táncai, a Defekt Duo vidám műsora, bábszínház a kicsiknek, Josh és Jutta koncertje – mind-mind igen kellemes és felejthetetlen perceket szereztek nagyon sok vendégünknek. Nem maradt el idén sem a minden évben nagyon várt esemény: a „Fürdő Szépe” választás. 28 gyönyörű lány vount fel a termálfürdőben, hogy közülük válassza ki több ezer fűrdővendég a királynőt és két udvarhölgyét. Minden lány a győzelem reményében vágott neki a megmérettetésnek, de a versenye már csak ilyenek, nem lehet mindenki nyertes... Pedig a lányok nagyon szépek voltak, egytől egyig, mindegyikük valami másban volt egyedi, ami a szépségét előtérbe helyezte.

A kb. háromezer zsűritag szavazata alapján

2007-es Fürdő Szépe: Koncz Andrea, Noszvaj,

első udvarhölgye: Bobák Andrea, Budapest,

második udvarhölgye: Hányik Katinka, Erdőkertes

Természetesen a többi lány sem ment haza ajándék, különdíj nélkül, mindenki kapott egy-egy ajándécsomagot az önkormányzat és a Bogácsos működő vállalkozások jóvoltából.

Hegyí Anna

Fürdő Szépe 2007

Tavaly a Fürdő Szépe címet bogácsi lány kapta, az idén Koncz Andrea személyében „félíg bogácsi” lányt választott a 3000 fűrdővendég. Andrea gyermekkorára nyarait a bogácsi fűrdőben töltötte, ahol édesapja hosszú évek óta orvosi ügyeletet lát el, s lányai gyakran elkísérik.

Andi a Fürdő Szépe választáson a környezetében élők rábeszélésére nevezett be a versenyre. Nem gondolt győzelemre, így szívből örült, amikor a nagyszámú közönség előtt ő vehette át a győztesnek járó díjat, ajándékokat.

Az ország több fűrdőjében megfordult, de hiába voltak ott csúszdák, különféle élménymenedékek, ő Bogácsosn érzi jól magát, hiszen ezt, mint mondta, már megszokta. A Fürdő Szépe cím elnyerése eddig annyiban változtatta meg életét, hogy néhányan mostanában nem a noszvaji orvos lányaként, hanem a 2007-es „Fürdő Szépe”-ként említk.

A 18 éves lány szeptembertől a debreceni egyetem fogorvos szakos hallgatója. Szabad idejében szívesen olvas, kirándul, és ha teheti, eljön a bogácsi fűrdőbe, ami most már nemcsak gyermekkorának kedves színhelye, hanem a felnőtt korba lépő csinos nő sikerének első állomása.

Jankóné Jónás Zsuzsa

2007-es év „Fürdő Szépe”: Koncz Andrea

2007. szeptember 29. – a szőlő és a gasztronómia ünnepe Bogácson

A Kárpát medencében már a honfoglalás előtt céltudatos szőlőművelés folyt. Az évszázadok alatt összegyűlt tapasztalat nemzedékről nemzedékre öröklődött hazánk híres szőlőtermő vidékein, így gyönyörű vidékünkön, a Bükkalján is.

A 20. század közepéig Bogács lakosságának a földművelés, a szőlőtermesztés biztosította a megélhetést. Ennek ékes bizonyítéka Bogács címerének alapjául szolgáló 1786-ból származó pecsénymű, melynek felső mezejében két ember vállukra tett rúdon hatalmas szőlőfürtöt cipel, az alsó mezőben csoroszlya és ekavas látható. Az 1990-ben tervezett bogácsi címerben az őseinktől kapott hagyományokat megőrző motívumok kiegészültek újjakkal, többek között a település mai megélhetési forrását, a fűrdő vizét jelképező alsó és felső mezőt elválasztó hullámvonalal.

Az időjárás viszontagságai, a növényvédőszeres drágasága és a magas művelési költség miatt évről évre kevesebben foglalkoznak szőlőtermesztéssel. Az őszi betakarítási időszakban a szüret mégis megmaradt ünnepnek, ahol a tágabb család, ismerősök, barátok segítenek egymásnak a szőlő gyors betakarításában.

Bár a mondaszerint a jó szüret a szőlőtökek metszésével kezdődik, a szüret idejét mégis az időjárási viszonyok, a szőlő cukortartalma, a különböző szőlőfajták érési ideje határozza meg, s ez Bogácson szeptember elejétől október végéig is eltarthat.

A szüret a szőlőtermesztéssel foglalkozó magyarság életében mindig is ünnep volt. A XVI-XVII. században még a hadviselő vitézek is hazatértek erre az időszakra és a törvényhozás is szüntette. Petőfi Sándor 1845-ben írt Őszi reggel járok c. versében a szüretet „vig, kellemes mulatság”-nak nevezi.

Hosszú évszázadok alatt a szürethez kapcsolódó mulatságoknak is alakultak ki hagyományai. A múlt században is rendeztek szüreti bálokat, megünnepelve a munka befejeztét. A mostani szüreti mulatság, ami Bogács egyik jelentős őszi turiszticasalogat rendezvénye, a hagyományok életre keltését szolgálja. 4 éve szeptember utolsó szombatján kerül megrendezésre nálunk a Szüreti mulatság. Az idén ezen a napon még egy nagyszabású rendezvénynek, az I. Gasztró-csatának adott otthont községünk. Így mondhatjuk, szeptember 29-e Bogácson a szőlő és a gasztronómia ünnepe volt.

Az idő kegyesnek mutatkozott, az előző napi szakadó eső elállt, a sötét felhőket elfújta a szél. Kellemes, naposításra alkalmas idő fogadta a fürdőzőket, a Gasztró-csata résztvevőit, a Szüreti mulatságra érkező vendégeket, turistákat. Egyszerűen mindenki zavartalanul élvezhette a múlt nyár utolsó napsugarait, ami még éreztette velünk a nyár utóizét, de a reggeli és az esti lehülés már sejtette a ránk váró hideg őszbeköszöntét.

Mint a régi szüreti bálok, a 2007-es is színes felvonulással kezdődött. A fürdőtől indulva a kisbíró vezette a menetet, aki meghívta a lakosságot és az itt üdülőket a pincésori rendezvényre. A dobosok, a fúvósok és a Szent Márton Borrend tagjai követék a sort. A vállukra helyezett rúdon hatalmas szőlőfürtöt cipelő emberek Bogács címerében található kép megelevenítéséeként a múltat és a jelenet kapcsolták össze. Az utánuk haladó modern traktor húzta tutajon a múlt hagyományait őrző prés folyamatosan ontotta a frissen sutult mustot. A tutajon helyet kapott három szép borhercegnő, az előttük lévő szőlőkádában több zsák

A gasztronómia népszerűsítéséért községünk elismerő díjat kapott

szőlő mellett két kislegény álldogalt. A menetet Bogács község előljárói, a lakosság és a turisták egy csoportja folytatta, közöttük lépdelt Andzej Mikulski Ogródzieniec (Lengyel testvértelepülésünk) polgármestere. A szüreti jelmezebe öltözött kisvonat vidám gyerekesereget szállítva zárta a sort. Nagyon sok ember kísérte a felvonulókat a járdán is. Mindnyáján örömmel kösolták meg a bogácsi lankás dombok édes szőlőleve mellett a pávakörös asszonyok kínálta érett szőlőfürtöket és a frissen sütött pogácsát.

A Bikaré már délelőtt megtelt nézelődőkkel, nevesebbnél nevesebb mesterszakácsokkal, közeli és távoli régiók képviselőivel, akik az I. Gasztró-csatán mérték össze tudásukat a konyhaművészetben: a tálalás, az íz, a látvány harmóniájának világában. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével a Nemzetközi Gasztronómiai Szövetség elnöke is. A gasztronómia népszerűsítése érdekében tett tevékenységéért Bogács a Magyar Gasztronómiai Szövetségtől elismerő díjat kapott, amit Verhőczki Sándor polgármester írt vet át, és köszönt meg a község lakossága nevében.

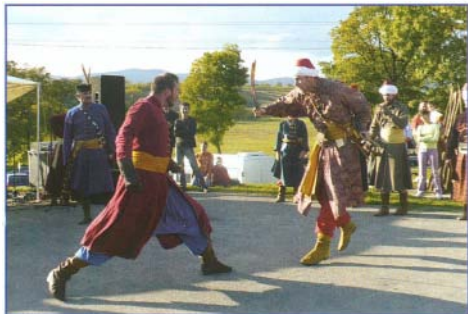
A tájlelő ételek elkészítése mellett minden csapat igyekezett valami különlegességgel szolgálni. Az Észak Bükki Régió nevében a Hagományörző Kenyérűtők Asztaltársasága Veres Sándor vezetésével bogácsi hűsokáposztát főzött 300 literes bográcásban. Lenyűgöző látvánnyal szolgált Varga Károly Kecskemétről érkező tiszteres világ- és olimpiai bajnok mesterszakács, aki hobbiszinten űzi a gyümölcs- és zöldségszobrászatot. Kókuszdióból, görögdiónyéből, fekete retekéből, sütőtökből, sárgarépából láthatunk csodálatosan megformált kompozíciókat. A Kreatív szakácsművészet - zöldség és gyümölcsfaragás c. könyvből bárki elsajátíthatja ennek az érdekesnek tűnő foglalatosságnak csinját-binját, hiszen a könyvbene lépésről lépésre le van írva, képekkel illusztrálva minden tudnivaló.

A zöldségszobrászat egyik remekműve

Amikor a szüreti felvonulók elérték a pincésort, a turisták komolyan gondolkodóba eshettek: vagy a pincésorok vagy a szüreti programok vagy a szüreti élő Bikaréten az ételek inycsiklandozó csábításának engedjenek.

Természetesen a legtöbb okosan döntöttek, először jól-laktak, aztán szép lassan átjöttek a pincesorra, ahol megköszönhatták a frissen sutult mustot, íhattak a pincék mélyén érlelt borokból és megtekinthették a kulturális műsorokat. Ihos József mindkét rendezvényen lelkesen szórakoztatá a közönséget, a pincesoron vele volt a Csillag születik szuperprodukcióból megismert Polgár Péter, Rokker Zsolti a töle megszokott stílusban a legkisebbeket is mosolyra faszította. A helyi csoportok színvonalas műsorszámokkal színesítették a rendezvényt: a Pávákör népdalcsokra a régi szüretke hangulatosította, a mazoirett csoport új koreográfiát mutatott be, a modern táncosok összeszokottabban mozogtak.

Szórakoztató volt az Egri Vitézlő Oskola színjátéka

Új színlőt volt az Egri Vitézlő Oskola színjátéka. A korhű ruhában előadott humoros jelenet vonzotta a nézők figyelmét. A mezőkövesdi Gyöngykalás Kamara Táncegyüttes előadása és táncháza nagy sikert aratott.

A fellobbanó máglyaiáng magásra szállva hirdette a pincesoron uralkodó vígságot, a hajnalig tartó jókedv akárcsak a sokáig izzó parázs, csak lassan-lassan akart kihunyni. ...

A szüreti multság megrendezése, a felvonulás sikere, a fellépő csoportok szerepeltetése sok ember összefogását, segítségét, támogatását, részvételét kívánja. Köszönet mindenkinek, aki munkájával bármilyen módon hozzájárult az itt tartózkodók jó hangulatához, a rendezvény sikeres lebonyolításához.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Erdélyi Z. János

A bogácsi bor lelke

*A pincék mélyén borok lelke erjed.
Bogácsi tőkék napos nedve csurgott,
a kádak nyelték szédülve a mustot,
józan mámorban áldván azt a percet,*

*midőn Noé, a vincellérek őse
az első vesszőt ápolgatni kezdé,
s a zöld bogócskák izletes szemekké
dagadva, csüngön ámultak a völgybe.*

*Noé helyett ma lovagok lopója
tölt csillogó nedűt a csobolyóba:
Szent Márton rendjét őrzik lankadulán.*

*S mert borlovag nem hősködik hiába,
hordozzák büszkén szerte a világba'
a szent rizlinget aranyoló palackban.*

A Diákönkormányzat munkájáról

Hagyománynak számít, hogy a Bogácsi Újság hasábjain keresztül tájékoztatom a község lakosságát iskolánk Diákönkormányzatának munkájáról.

Szervezetünk hasonlóan a települések önkormányzati képviselőtestületeihez: a diákképviselőket az iskolai Diákönkormányzatba az osztályok delegálják. Szóval igazi demokrácia ez, csak kicsiben.

Munkánkat meghatározott munkaterv alapján végezzük. Az új tanév új munkát jelent új felelősökkel! Első feladatunk volt szeptemberben a diákönkormányzati tisztségviselők megválasztása. Az alakuló ülésen hagytuk jóvá a iskolai Házirendet, s több más iskolai dokumentumot. Iskolagyűlésen ismertettük az éves programunkat. Itt fölhivtuk a tanulók figyelmét -a lakosságét pedig a Bogácsi TV-n keresztül- arra, hogy az idén is folytatjuk tovább a szelektív hulladékgyűjtést. Szinte településünk valamennyi lakója bekapcsolódott ebbe a nemes feladatba. Ez azt jelenti, hogy minden bogácsiinak fontos, lakóhelyének tisztasága. Továbbra is várjuk a műanyag-palackokat és aludobozokat keddenként 1400 és 1430 között az iskolában. A befolyt összeget a legszorgalmasabb osztályok jutalmazására fordítjuk.

Diákönkormányzatunk fontosnak tartja, hogy szabadidős foglalkozásokat szervezzon tanulóinknak. Nagy sikert aratott októberben az őszi alkotóház, ahol őszi termésekből készítettek a gyerekek a fantasztikus alkotásokat. Bebizonyosodott, hogy a gyermeki képzelőerő, kreativitás, felülmúlhatatlan. A foglalkozás végére egy csodálatos kiállításban gyönyörködhattunk. Természetesen az elkészített csuhébabát, kőtesűnit, töklámpát, csipkeláncot, krumpliból készült százlábút mindenki elvihette haza. Jó volt nézni a vidám gyermekarcokat, a boldog tekinteteket. Nekünk, a segítő nevelőknek ez volt az igazi öröm!

Lénártné Szeberin Csilla

Az elkészült termésbabok a tanulók kreativitásának bizonyítékai

Nemzetközi kapcsolataink

Ogrodzieniec nevezetessége a középkori vár

Ogrodzieniec, Lipovnik, Jochanisberg... Vajon mondanak-e valamit ezek a nevek annak, aki nem ismeri Bogács közelmúltját és jelenét?

Emlékszem, verőfényes őszi napsütés volt, amikor 1993 őszén egy sugárzó szemű, energiával teli, fiatal, de kopaszodó lengyel férfi felkereste falunkat. Eppen Miskolcon járt egy katowicei delegáció, melynek vezetőjével együtt, az akkor még számunkra ismeretlen Jaroslaw Cieszewski pár órára Bogácsra jött. Itt büszkén mutogattuk meg neki a fürdőt, a pincésort, ahol Derda József borával közeli ismeretségbe került. Csodálta a táj szépségét, Bogács adottságait, az itteniek vendégszeretét. A következő évben ő és Szajlai Sándor írták alá az együttműködési megállapodást, amely alapján a gyakorlatban is igazolódott mondás: „Lengyel - magyar két jó barát...” Ogrodzieniec melletti Zawiercie település több évre lekötötte az önkormányzati kemping kapacitását, majd az ottani vasmű átalakulása után magánszerveződésben egyre több lengyel jött, jön, s továbbviszi Bogács híret. Külön szerencséje a falunak, hogy neve szláv nyelveken könnyen megjegyezhető, és jelentése: gazdag. Valóban, az ide érkező turisták sok-sok emlémmel gazdagodva térhetnek haza. Teljesen más itt a klíma, mint a Kárpátok túlsóoldálán. Ott nincsen termálvíz, nem terem meg a szőlő sem, de ők is éppen olyan vendégszeretőek, mint mi vagyunk. Az évek során több száz bogácsi tapasztalhatta meg ezt. Legadás történetek, anekdoták, közös ünneplések, fellépések, kedves emlékek kötik már össze a két települést, nem az együttműködési megállapodás hivatalos szövege. Időközben négyszer került sor iskolai cseretáborozásra. Ez év október közepén a városka a nemzetközi kapcsolatok építéséért az Európai Unió Tanácsának díszszálaját kapta.

Később még Zakopane városával is kacérkodtunk, velük is szerveztünk cseretábort. Azt hiszem, egy kapcsolat akkor ér valamit, ha az paritásos alpra épül. És lássuk be, egy ekkora település évi 3-4 millió turistával, túl nagy falat lenne Bogács számára.

Valamikor, a nyolcvanas évek elején kereste meg Bogácsot egy Dve Mogilj nevű bulgár település. Idővel jó kapcsolat ala-

kult ki. Az ő gyerekcsoportjuk 2 hétig volt itt, ebből egy hetet a tsz-ben szüreteltek, a mieink pedig egy konzervgyárban dolgoztak, majd egy hetet a bulgár tengerparton töltöttek. Azóta sem voltak bogácsi gyerekek szervezeten a tengernél. Ráadásul a közös konstrukció olyan gazdaságos volt, hogy a gyerekek nemhogy elkölteni nem tudták a zsebpénzüket, hanem a munkabérből még haza is hozták. Nem beszélve a tengerpart örök élményéről. Felvetődött annak a lehetősége, hogy ezt a kapcsolatot újraélesszük.

Azt mondják, a zene nem ismer határokat. Ezt Bogács példája jól bizonyítja. Daragó Karcsi egykori zenésztársá, Balog Sándor az ausztriai Sant Pöltenben lelt új hazára. Az ő segítségével jutott ki már több bogácsi küldöttség, elsősorban borászok és hagyományápolók, hogy ottani jó hírünket keltsek. Tőlük pedig fúvós zenekarok, borászok látogattak Bogácsra, sőt egy külföldit is alapított egy ottani borász özevgye, amit a borfesztiválokban a legjobb külföldi bornak ítélnék oda évről évre. A zenei táborokban is gyakran fordulnak meg külföldi résztvevők a nemzetközi kapcsolatok révén. Daragó Karcsi pedig Lengyelországban tartott előadást és vett részt zenei versenyek zsűrijének munkájában

Egyre erősödik a német kapcsolat is, amit jól példáz az is, hogy ebben az évben 70 Rajna-menti bor képviselte fesztiválunkon a német borkultúrát. Jochanisberg vezetője, Karl-Heinz Moser úr egy-két kivétellel minden borfesztiválunkon részt vett, magával hozva környékének leghíresebb borászeit. Neki köszönhető, hogy az ottani médiában (tv, újságok, rádió) Bogács neve ismert. Nem véletlen, hogy Bogács díszpolgára kitüntető címet kapta ez év augusztus 20. alkalmából.

*Delegációnk tagjai átadják a Díszpolgári Címet
Karl-Heinz Moser úrnak*

Bogács díszpolgárai között meg kell említeni Stefan Preisig nevét is, aki Németországból sokszáz ezer forint értékben adományozott iskolánk számára számítógépeket és kiegészítőket. A rendezvényeken régebben használt kivető is tőle származik. Bogács másik díszpolgára a szlovákiai Jánosdeák Mária. Hárskút polgármestere. Ő személy szerint is sokat tett azért, hogy a kezdetben sportbarátsággént indult kapcsolat hivatalos szintre emelkedjen. A kapcsolatot az is erősíti, hogy Bogácstól másfél száz km-re lévő községet csaknem kizárólagosan magyar ajkúak lakják. A kulturális kapcsolatokat fellé-

A Hárskúti Népdalkör bogácsi szereplése

pések sora erősíti. Kialakult az évek során személyes kapcsolat, barátság is a két község lakosai között.

A nemzetközi kapcsolatok építése ezzel nem állt le. Van szó olaszországi és cseh partnerkapcsolatok kiépítéséről is. Egy időben Ukrán kapcsolatok is formálódtak, de nem állta ki a kapcsolat az idő próbáját. A Szent Márton Borrend szervezésében és finanszírozásában a múlt évben Kievből zajlott egy bemutató, ahol a bogácsi és búkkaljai borokat ismerhették meg a szakemberek. És ne felejtjük el, Ukrajna nagy ország, nagy piac!

Miért is van szükség ezekre a kapcsolatokra? Vajon nem kidobott pénz-e egy-egy ilyen kapcsolat fenntartása? Azt hiszem, a globalizálódó Európában nem is lehet ár ellen menni. A világ egyetlen nagy faluvá válik, ahol a szomszédokkal ápolnunk kell a jó kapcsolatot. Ha ez a kapcsolat közös előnyökön nyugszik, akkor annak kulturális hozama mellett anyagi haszna is lehet. Jó példa erre a kapcsolatok oldalvívén kialakuló és egyre erősödő lengyel turizmus. Szükséges a kisközségek közötti érintkezési pontok megtalálása is. A lengyel partner éppen azt szorgalmazza, hogy jöjjön létre más szintű kapcsolat is, például a polgárok, a sportkörök, a méhészek között. Azt hiszem, ez a jövő útja, mellesleg erre uniós pénzeket is lehet vonni.

És talán azért is, hogy valahol a világ másik szegletében egy helyi újság egyik cikke így kezdődjön: „Bogács, ugye mond önöknek valamit ez a magyarországi község neve?...”

Szabó László

Pávákörünk tagjai elhelyezik a kegyelet koszorúját Hárskúton

Hős elődökre emlékeztünk Hárskúton

Hagyománnyá vált a testvértelepülésünkkel való kapcsolatunkban, hogy jeles ünnepeikre meghívást kapunk, és mi is igyekszünk ezt viszonozni.

Szeptember 30-a napját a vizionálás öröme mellett azt tette feledhetetlenné, hogy részesei lehettünk egy nagyszabású, ugyanakkor bensőséges ünnepségnek.

Ennek előzménye, hogy a hárskúti temetőben tömegsírt találtak, amelyről a kutatómunka megállapította, hogy a II. Világháborúban elesettek földi maradványaira leltek. A polgármester asszony felvette a kapcsolatot a Hadügyminisztériummal, ahonnan segítséget kaptak az elesettek azonosításához. Több mint 70 katonát sikerült azonosítani.

Hosszú és kitartó munka eredményeképpen valósulhatott meg, hogy emlékművet emelhettek az áldozatok vég-ső nyughelye fölé.

A szertartás ünnepi misével kezdődött, melyet Bartal Károly Tamás apát úr mutatott be, majd a temetőben folytatódott, ahol az emlékezők megrendülve, a múltban elmerülve hallgatták végig az elesettek névsorát, helyezték el virágjaikat, koszorúikat, s gyűjtötták meg az érettük élő gyertyákat.

Koszorút helyezett el: Dr. Holló József altábornagy, a Honvédelmi Minisztérium Hadtörténelmi Intézetének és Múzeumának főigazgatója; a CSEMADOK elnöke Hrubik Béla; Köteles László parlamenti képviselő, a Magyar K koalíció Pártjának elnökségi tagja; a Szlovák Köztársaság Belügyminisztériumának munkatársa, a Magyar Köztársaság Kassai Főkonzulja Szerencsés János; valamint Bogács Község Önkormányzata és a Bogácsi Pávákör.

Az ünnepi megemlékezés műsorvezetője így szólt hozzánk: „Emlékezni jöttünk. Emlékezni a történelem egy szomorú fejezetére. Emlékezni, mert az utókor kötelessége az emlékezés.” Garay János költeménye is erre figyelmeztet bennünket:

„Csak törpe nép felejthet ős nagyságot,

Csak elfajult kor hős elődöket,

A lelkes eljár ősei sírlakához

S gyűjt régi fénynél új szöveteket.

S ha a jelennek halványul sugára:

A régi fény ragyogjon fel honára!”

S hogyan szövi át a múlt a jelent?...

Testvértelepülésünk meghívta a magyarországi Hárskút (Veszprémtől 15 km) népdalkörét is, akik elmondták, hogy a felsorolt katonák nevei között van kettő, két jóbarát, akik valószínűleg az ő falujukból valók voltak. Csak azt tudták eddig róluk, hogy itt, a felvidéken estek el.

Sikerült a hazai hárskútiakkal olyan baráti kapcsolatot kialakítanunk e rövid idő alatt, hogy 2008 pünkösdjére népdalkörünk meghívást kapott dalostalálkozójukra.

Benyovszki Mária

„Nemcsak a húszéveseké a világ...”

Aradszky László slágerei feleltették a hétköznapok gondjait

Az ismert sláger szerzői talán ösztönösen, de az is lehet, hogy tudatosan fogalmazták meg 40 évvel ezelőtt a fenti gondolatokat.

A különböző generációk együttese fontos a családon belül, a településeken, egy-egy országban, és az egész Földön. Különösen most, amikor bolygónkon 600 millió idős ember él. (Magyarországon a 2001-es népszámláláskor minden ötödik ember 60 év feletti volt.)

Időszámításunk előtt 22 év számított csupán átlagéletkornak. Ez a szám a társadalmi, gazdasági és tudományos fejlődésnek köszönhetően a 21. század elejére Európában nőknél 80-ra, férfiaknál 73-ra emelkedett. 5 míg a 20. századot a népességnövekedés jellemezte, addig a 21. századra várhatóan az elöregedés lesz jellemző.

Bogácsnak 273 hetven év feletti lakosa van, és jelentős számban élnek 60 évet betöltött személyek is, a születendő gyermekek száma pedig évről évre kevesebb. Mondhatjuk, hogy a Föld lakosságának elöregedése szembetűnően tapasztalható településünkön.

Az ENSZ kezdeményezésére először 1991-ben köszöntötték az időseket. Azóta minden évben október 1-jén, az időkész világnapján az öregkor, az idős emberek kerülnek a figyelem középpontjába.

Bogácson október 5-én 140 hetven év feletti állandó lakos fogadta el a meghívást az időkész-napi ünnepségre. Az iskolás gyerekek verssel és tánccal köszöntötték a jelenlévőket. A Bogácsi Pávákör tolmácsolásában katonadalok hangzottak el. Hosszú élet eléréséről szóló humoros fohászt olvasott fel Ittes Emilné, majd Verhőczki Sándor polgármester úr köszöntötte a község szépkorú lakosságát. Beszél a megvalósított fejlesztésekről, a nehézségekről. Megosztotta velük az önkormányzat közeljövőre vonatkozó fejlesztési terveit.

Ezután a korát meghazudtoló Aradszky László lépett a korosztályból álló bogácsi közönség elé, és a régi slágereket hallgatva megfialodtak az arcok; elsimultak a ráncok, fényesebben csillogtak a szemek.

A fényképezőgép lenszén keresztül csodás átváltozásokat látam ezen a délutánon. A katonadalokat hallgatva megtört arcok, könnyes tekintetek tárultak elém, később az örökzöld slágerek hallatán, együtt énekelésként alatt fel-felcsillanó tekinteteket, vidám, fiatalos arcokat láthattam. Az itt jelenlévők a 30-as években és még azelőtt születtek. Történelmi ismereteinkből és nagyapáink, dédapáink elbeszéléseiből tudjuk, hogy milyen megpróbáltatásokat kellett átélniük ezeknek az embereknek, akik valamennyien Bogács történelmének alakítói voltak. Nélkülözéssekkel teli életük munkájával megteremtették gyermekeik számára a kibontakozás lehetőségeit, biztosították a tanulás feltételeit, a községet a fürdő megépítésével elindították a fejlődés útján. A mi felelőségünk, hogyan élünk az általuk megteremtett lehetőségekkel, hogyan aknázzuk ki a község természeti adottságait, és hogyan vigyázunk a legnagyobb kincsre, az emberi életre.

A nehéz testi munkára való alkalmasság az idős kor eljövételével megszűnik, de a szellemi teljesítmények még ezután is lehetnek kimagaslóak. Gondoljunk Michelangelóra, aki 90 évesen még festett, Kodály Zoltánra, Wigner Jenőre, akik tudományuk munkájukkal idős korukban is meghatározó személyiségei voltak a magyar kultúrának. A bogácsi idős emberek között is vannak, akik még az élet különböző területein aktívak: a férfiak a szőlőben dolgoznak, a nők gyönyörűbbnél gyönyörűbb kézimunkát készítenek...

Az elfoglaltság, a környezet iránti érdeklődés, a családban érzett megbecsülés, az életpasztalet átadása lassítja az öregedést, melyet megállítani nem lehet, de egészséges táplálkozással, kiadós alvással, jó hangulattal, boldogságérzettel lassítani, igen.

Az egyhangú, szürke, esős hétköznapból október 5-én sikerült ünnepet varázsolni Bogácsra. A fehér asztal mellett alkalom nyílt a beszélgetésre, a meghallgatásra, az egymásra figyelésre. A finom estebéd, a felcsendülő zeneszó, a közös nótázás éreztette a szervezők szívből áradó jóindulatot, szeretetet.

Az időkész iránti tisztelet, szeretet nem naptári dátumhoz kötött, hanem a fiatalok érzelmi neveléséből, lelkeiből fakad. Csodálatos lenne, ha a Föld, de leginkább Bogács idős lakosai nemcsak október elején, hanem az év minden napján éreznék a generációk kölcsönös tiszteletét, azt, hogy fontosak a környezetükben élőknek, azt, hogy „nemcsak a húszéveseké a világ...”

Kívánom, hogy ehhez hasonló kellemes hangulatú délutánó jó egészségben találkozhassanak mindnyájan jövőre is!

Jankóné Jónás Zsuzsa

A finom estebéd mindenkinek ízlett

Szép-kor

Hetvenkedhetsz most már! Ezt mondja mindenki, de tessék nekem megmondani in ebben jó is valami? Elmultak az évek észrevétlen, de most már nehézségekkel állunk szemben. Élhetnék, mint Marci Hevesen, ha minden úgy működne, mint régen.

Velünk indulta el reggel az ágyiok, egy mozdulattal patnánk ki a fotelból, szemüveg nélkül szaladna a cérna a tőbe, azt ehethetnék, amit szeretünk, de sok mindentől eltilított orvosunk. Mégis azt kívánom, legalább álmodozunk, hogy lesz még egy pár szép napunk. És a nyugdíjas délutánokon jókat együnk, igyunk, szórakozzunk.

Községünk vezetésének és mindazoknak, akik megszerverték az időkész-napi délutánt, vendégül láttak, és színvonalas műsorral szórakoztattak, megajándékoztak bennünket, valamennyien, 70 év feletti lakosok, köszönettel tartozunk.

Jozsiák Antalné, Bogács, Alkotmány u. 14.

1956. október 23-ra emlékeztünk

*„Zászlón a lyuk Reményablak
szabad nemzet jövőképe.
Magyar! Maradj meg magyarnak,
S él őseink dicsősége.”*

2007. október 20-án iskolánk tanulói és dolgozói, a meghívott vendégekkel együtt ünnepeltek: 1956. október 23-ra emlékezünk, a legújabb kori magyar forradalom és szabadságharc hősei előtt tisztelegünk.

Évente megállunk egy rövid ünnepi megemlékezésre, hallgatjuk az események felidézését, látjuk a régi képeket, a jelképpé nőtt lyukas zászlót, amelyből kivágták a magyar nép által elutasított címet. Az akkori lelkesedés, áldozatvállalás, önfeláldozó hősiesség örök példaként végigkíséri napjainkat. Az október 23-ai dátumhoz kapcsolódik történelmünk legújabb és talán legfontosabb eseményei is. Több mint 40 év elnyomás után 1989. október 23-án megszületett a Magyar Köztársaság!

Az iskola tanulói által bemutatott irodalmi összeállítás hűen tükrözte az októberi eseményeket. Színróvalas, megható ünnepi előadást láthattunk. A tanulótársak, vendégek nagy figyelemmel hallgatták a szavakat, régi hangfelvételeket, zenei anyagokat.

Köszönet és dicséret a műsorban résztvevő tanulóknak (Balogi Boglárka, Burcsák Kata, Ittes Enikő, Juhász Klaudia, Lukács Gergő, Lukács Zsófi, Pap Noémi, Szabó Dávid, Bakondi Alex, Farmosi Noémi, Fodor Eszter, Ökrös Gyöngyi, Szabó Diána, Fekete Sándor, Lénárt Levente, Szabó Dániel) és a felkészítő nevelőknek: Roszok Lászlónénak, Kissné Sereg Erzsébetnek, Szabóné Monostori Mártának.

Október 23-án délután 5 órakor a községi megemlékezésen talán még színvonalasabb előadást láthattunk tanulóinktól.

Gyertyák lángjainál

Van egy sír a temetőben. A „mi sírunk”. Itt pihennek azok, akik hozzám tartoznak, akik előttem éltek az életüket...; akikből vagyok.

Gyermekkoromban fehérhajú nagyanyámmal hordtuk ide a kertünkbeli a virágokat, s gyűjtöttünk fenyéket soha nem ismert nagyapám emlékére. Akkor még nem tudtam mi a halál. Nekem természetes volt, hogy nagyapám ott fekszik a sírt borító borostyántakaró alatt, s nagymama odajár a márványkereszt mellett álló kispadra sírdogálni.

A halál szömyősége akkor érintett meg először, mikor a fehérhajú is kiragadta közülünk, mikor a borostyánt szétszaggató ásóknak nyomában elment ő is megpihenni régen halott édesura mellé.

Az ünnepi beszédet Szabó László, a Bükkalja Általános Iskola igazgatója mondta.

Beszéde befejező részében a következő gondolatokat hallhattuk:

„Mire tanít minket, bogácsiakat az ünnep?

3 lényeges tanulságát emelem ki.

1. Arra, hogy amint '56 hősei sem kaptak külső segítséget, nekünk is saját magunknak kell belső gondjainkat megoldani. Ha kell áldozatok árán is. Nem lesz senki, aki helyettünk ezt megtenné.

2. Arra tanít, hogy merni kell. Hogy tenni kell. Akkor is, ha nem sok a remény. Vajon 56-ban mérlegelték-e a forradalmárok az esélyeiket? Biztosan nem, mégis életüket tették kockára. Mi, ha a mai nyugodtabb világban nem kockáztatunk, hanem csak várjuk, hogy magától elrendeződjének problémáink, akkor sárba tiporjuk a forradalom eszméjét.

3. Arra is figyelmeztet minket '56, hogy összefogás nélkül nincs haladás. Lehetnek különbözőek a vélemények, nézhetjük egye egy párt, csoportosulás szemszögéből az eseményeket, de ha az országos megosztottság közöttünk, bogácsiak között is falakat emel, akkor meghazudtoltuk az eszmét.

Ha mi nem tudjuk a közös céljaink érdekében félretenni az ellentéteinket, ha nem egységesen képviseljük érdekeinket kifelé, ha a különbségeket és nem az azonosságokat keressük, akkor saját jövőzetünkbe futunk.

Lehet örökké keresni az igazságot kompromisszumok nélkül. Szép eszme ez, de itt, a mi szintünkön, aki nem tud a megbékélés útjára lépni, az előbb-utóbb maga körül is minden értéket felrúg, a falu közelében pedig súlytalanná és komolytalanná válik.

Erre figyelmeztessen tehát ez a nap mindannyiunkat.

A rossz időjárás miatt a tervezett fáklyás felvonulást és koszorúzást elmaradt, a későbbi időpontról a kábeltevé tájékoztatja a lakosságot.

Évek múltával, haldokló apám ágyánál örvongve lázongtam a kegyetlen sors ellen, ám tíz évre rá anyám temetésén, már megbékéltem a gondolattal: a halál az élet velejárója, s anyám után majd én következem.

Most én ülök a kispadon, ahol ők ültek egykor, s nézem a gyertyafényben úszó temetőt. Figyelem a többi kispadon ülőket, a sírokat körülállókat, a játékos kedvvel gyertyát gyújtó gyerekeket. Ők még a nem ismertek fölött égetik a lángot, ők még ártatlanul boldogok. Gyermekkoruk felhőtlenége akkor ér majd véget, mikor az első, őket simogató kéz melegtől kell örökre megválniuk. Amikor majd először szembesülnek – egy koporsó mellett állva – a halállal.

Ülök a kispadon és nézem a sírokat. A fényben ragyogókat, s a magára hagyott sötétben burkolódzókat. Vajon hol vannak azok, akiknek most gyertyát kellene gyújtani az ott pihenők fölé? Lehet, hogy idegenben lévő „mindenki sírjára”-nál égetik a lángot, de lélekben itt vannak a gyomokkal benőtt elhagyatottaknál.

Ülök a kispadon, és nézem a krizantémerdővé változott temetőt. A mécsesek melegtől vibráló levegőt, a fenyéktől bevilágított hantok fölött magasodó fák sárgára száradt lombjait. S ezen a sejtelmes estén együtt vagyunk mindnyájan, akik összetartozunk, föld alattiak és föld felettiak. Mert itt vannak ők is mind a régen voltak, a fényben, a szélben, a levegőben, a lángok melegében, a koporsóig nyúló gyökerű fák ránk hulló leveleiben. Ezen az estén együtt vagyunk újra...

Adj Uram lelkeiknek – a testben zártaknak, s a szabadon szárnyalóknak nekünk szépek legyenek!

B. Czeller Mária írását közreadta Benyovszki Mária

Játszótér az iskolában

A Bogácsi Iskolás Gyerekekért Közalapítvány 1999-ben megrendelt egy európai színvonalnak megfelelő fából készített játszótér az iskola udvarára, melyet egy népművész elkészített szépen megformázott faragott fából.

Nagyon örömmel vették birtokba a gyerekek a hintákat, libikókákat, különféle mászókat.

A 78/2003 (XI.27.) GKM rendelet előírta, hogy a játszótéri balesetek elkerülése végett, minden játszótér műszaki ellenőrzését el kell végezni. Csak olyan játszótéri elemek alkalmazhatók, melyek rendelkeznek minőségi bizonyítvánnyal.

Az iskolai játszótérrel is megvizsgáltuk, s megállapították, hogy nem minden szabványnak felel meg. Ezért jelenleg a régi játszótéri elemek átalakításra várnak. Jelenleg az alapítványnak sikerült annyi pénzt összegyűjteni (1% adó, helyi adó, egyéb adományokból), hogy tovább bővíthetjük a játszótérrel. Így került sor 3db mókuserék, 3db lengőhíd és 2db csúszda vásárlására. Ez utóbbi beállítását a szülők vállalták, amit ezúttal is megköszönök.

Vásároltunk még 5db fapadot az udvarra és 2db fa asztalt ülökével együtt. Ezen udvari elemeknek is nagyon megörültek a gyerekek.

A továbbiakban is tervezük a játszótér felújítását az előírásoknak megfelelően, hogy a gyerekek a szünetekben is nagyon jól érezzék magukat az iskolában.

Szerencsi Miklósné kuratórium elnöke

Szülői összefogás

A Bogácsi Iskolás Gyerekekért Közalapítvány által vásárolt játszótéri játékok felszereléséhez az iskola a szülők segítségét kérte.

A szülői munkaközösség mozgósította az édesapákat, akik kora délutántól estebe nyúlóan ásták ki és betonozták le a csúszdák alapjait.

A munka jó hangulatban, begyakorolt mozdulatokkal, összehangoltan folyt. Köszönjük az önzetlen segítséget.

Pár nap múlva így gyermekeink birtokba vehetik a játékokat mind a szünetekben, mind a tanórákon kívül. A továbbiakban is várom, és kérem a szülők segítségét, hiszen mi magunk is sokat tehetünk azért, hogy gyermekeinknek gazdagabb élményekben lehessen részükhöz, és kellemesebben érezhessék magukat iskolánkban.

Fónad Beáta
SZM elnök

„Szeptemberben Betűország megnyitotta kapuját..”

Augusztus utolsó napjaiban az önkormányzat biztosította anyagi hozzájárulás nyomán szorgos szülői kezek láttak munkához, hogy a leendő elsősokeket otthonos, barátságos mesebirodalom fogadhasa az iskola falain belül. Ezúton köszönjük a fenntartó és a szülők önzetlen segítségét! A tanító nénik tovább csinósították, szépítették a tantermeket. A tanévnyitó ünnepségen az igazgató úr és a tanulóársak biztató szavai mellé kis ajándékok –füzetet, ceruzát- is kaptak a kisdíákok. A 2007/2008-as tanévben 17 elsős tanuló kezdte meg tanulmányait a bogácsi Bükkalja Általános Iskolában: Bakondi Gábor, Fónagy-Nagy Rea, Juhász István, Molnár Gréta, Nagy Martin, Papp Kitti, Szmerék Laura, Török Maja, Farkas Alexandra, Farkas Flórián, Farkas Krisztina, Farkas Zsolt, Horváth Szilvia, Pozsomain Zsolt, Pusomai Krisztofer, Pusomai Nikolett, Szita József. Sok szeretettel köszöntjük őket!

Kívánjuk, hogy érezzék jól magukat közösségünkben, érnekel el szép tanulmányi eredményeket! Ehhez az iskola a tanulók képességének, tehetségének fejlesztésére a tanórai foglalkozásokon túl a következő szakköröket is biztosítja: ésbontó, német nyelv, mazsorett, tömegsport. Lehetőség nyílik zeneoktatás, hitoktatás igénybevételére is.

Lukácsné Kis Katalin tanító

Az elsősoek egy csoportja

A szülök szivesen segítettek a játszótéri játékok felszerelésében

II. Országos Bogácsi íjászverseny

Az íjások mellett a pálya is sikeresen vizsgázott

Az idei év az íjások számára rengeteg kihi-vást tartogatott. Versenyekre jártunk, megmérettettünk, és sikerült a szezon végére az első önálló versenyünket is megrendezni. A Bogolyvári lőtér és a környező erdők adtak otthont az országos szintű eseménynek. A verseny jellegét nézve, úgynevezett 3D-s vadászíjász verseny volt, ami húsz célra két-két, élethű polifoam állatokra leadható lövést engedett.

Az eseményt több napos munka előzte meg: pályaépítés, büfé előkészítés, oklevelek és érmeik beszerzése, az útvonal feltérképezése, kiszalagozása. 2007. október 21-én vasárnap, szép napos - de hűvös időben - reggel 800-korrajtolt a nevezés, majd Verhóczi Sándor polgármester úr rövid, de annál tartalmasabb megnyitóját után elindultak a csapatok a „vadászatra”.

Lehetőség nyílt az erdőnek köszönhetően izgalmas, helyenként igen nehéz pályán lőnie az íjások-nak. Mindenki próbára tehetette fegyverét, tudását és persze egy-két helyen szerencséjét is. A domborzat lehetővé tette a fel- és le, a vízmosáson át, az erdőbe be- és ki, valamint a sikterepen való lövéseket. A fényviszonyok sem tették könnyűvé a távolságok becslését, egyszóval a helyszín adottságai kiválóan megfelelték a verseny kritériumainak. A verseny sikeresen, balesetmentesen, és sok pozitív visszhanggal zárult. Nagyszerű lehetőség volt mind az íjások, mind csa-ládtagjaik számára egy kellemes hétvége eltöltésére.

Huszonöt kategóriában került sor eredményhirdetésre, valamint különdíjazásra is lehetőségünk adódott. 140 fő fölött volt a nevezők létszáma, ahol a helyi versenyzők is szépen szerepeltek. Közülük is érdemes megemlíteni Famosi Erik nevét, aki ifi kate-góriában az előkelő második helyezést érte el. Ezúton is gratulálók neki az egész csapat nevében, és sok si-kert kívánok a jövőbeni versenyeihez.

Kötelességemnek érzem, hogy köszönetet mondjak mindazoknak, akik munkájukkal, illetve fel-ajánlásaikkal támogat-ták és segítettek, hogy a verseny minél simábban és zökke-nömentesebben kezdődjön és érjen véget. A teljesség igénye nélkül köszönet illet minden barátot, Bogács Község Önkör-mányzatát, a Bogácsi Lövészklub vezetőségét, +1 Boltot, a Hór Agro Mg. Rt.-t, minden versenyzőt, családtagot, részt-vevőt és végül, de nem utolsó sorban minden bogácsi íjászt, aki önzet-lenül tevékenykedett a hétvégén.

Czudar Richárd

A Lábtenisz szakosztály 2007-évi eseményei

Az előző évek gyakorlatának megfelelően a szakosztály 2007-ben is folytatta a rendszeres munkát.

Szerződést kötöttem a Megyei Labdarúgó Szövetség-ben Balázs Andrással. A megállapodásunk lényege, hogy segítjük egymás munkáját, közösen pályázunk egyes tornák megrendezésére. A Megyei Sporthivatal /Miskolc, Selyemrét u. 1./ biztosított a Bogácsi Lábte-nisz Szakosztály részére egy irodát az intézetben, ahol minden hónap első keddjének délutánján személyesen fogadom a megye lábtenisz sportja iránt érdeklődőket, segítséget nyújtok munkájukhoz.

A szakosztály kihasználta az év eleji kedvező időjárást, s a tél folyamán rendszeresen a szabadban tartotta meg edzéseit a fűdében lévő salakpályán. Ebben az évben két országos versenyt rendezett szak-osztályunk: a „Hóri Tengő Kupát” a borfesztiválkor és a „Vándorkupát” augusztus 20-án. Mindkét verseny színvonalas, izgalmas mérkőzéseket hozott. A játéko-kat figyelő fűrdő-vendégek is kitűnően szórakoztak, drukkoltak a versenyzőknek. A Bogácsi Szakosztály tagjai igen jól szerepeltek mindkét versenyen és tovább öregbítették Bogács hírnevét az országban.

A szakosztály működéséhez szükséges anyagi segítséget ezúton is megköszönöm mindazoknak, akik támogatásukkal hozzájárul-tak ahhoz, hogy a verseny-ken eredményesen szerepelhessünk.

Az anyagi eszközök biztosításához három pályázatot nyújtot-tam be. Egy pályázatunknál már született döntés: a „Mecénás” Megyei Alaptól 100 000 Ft támoga-tást kaptunk. A Wesselényi Miklós Sport Közalapít-ványhoz és az NCA-hoz beadott pályá-zatunkat még nem értékelték, de reméljük számunkra kedvező dön-tés születik ott is, és akkor gond nélkül folytathatjuk a rend-szeres munkát az előttünk álló időszakban.

Megköszöném a szakosztály minden tagjának az egész évi munkáját. Jó egészséget és további sikereket kívánok kedves mindnyájuknak!

Barbély Frigyes
elnök

Dorogi Mihályné szobanövényei meghálálták a gondos ápolást: a különlegesen ritkának számító Aloe vera virágba borult, az amarillisz hatalmas tölcésűs virágokat növesztett.

Mária-kő a Hintóvölgyben

A történet évekkel ezelőtt Lengyelországban kezdődött, amikor barátaink egy ősi eljárással készült Mária-szobrot ajánlódzkodtak a bogácsi delegációnak. Hogy-hogymen, ez a szobor a cserépi úti pincénkbe került, és ott volt a ritkán látogatott sötét helyen, míg csak ebben az évben a tavaszi takarítás alkalmával Zita nővérem kezébe nem jutott. Azelőtt nem látta a szobrot, ezért kézbe vette, és nézegetni kezdte. Elmondása szerint feltűnt, hogy milyen szép és milyen tiszta, annak ellenére, hogy évekig érintetlenül volt a pincében. A fehér törülköendő teljesen tiszta maradt a törölgetés után is – ez az esemény volt a spirituális gyűjtőpont. Kerüljön méltó helyére a Mária-szobor!

Az első ötlet az volt, hogy építsük be a hintó-völgyi Kis-kútba. Szent György napján a forrás takarítása alkalmával viszont úgy döntöttünk, hogy nem jó ez a hely, keressünk másikat.

A völgyi mederben szivárgó víz nyomán jutottunk el a közelben álló 450 éves Szent Márton-fához, ahol a társaságunkban lévő Czvik házaspár alapos vizsgálatok után kímélte a Mária-szobor helyét a matuzsálemkorú tölgyfa mellett.

„Itt legyen és köből legyen!” – hangzott el a kijelentés, amellyel mindannyian egyetértettünk.

Ezek után az első gondolat az volt, hogy egy már meglévő faragott kő kisebb felújítást követően megfelelő lenne, ezért Verhőczki Sándor polgármester úrral bejártam a temetőt, és megnéztünk minden régi sírkövet. Találtunk is több jó állapotban lévő, mesterien faragott követ, de végül elvetettük ezt a lehetőséget. Máriának új kő „tisza kő” jár!

A szoros-völgyi kőbányában rövid keresés után kiválasztottuk a három méter magas óriáskövet. Ettől kezdve az események felhőretek, a szakemberek munkához láttak.

Nagy József cserépfalui építész vállalta, hogy a kiválasztott követ ingyen adja, megfaragtatja, a helyszínre szállítja és felállítja.

Fehérvári Erika – cserépfalui fazekas ingyen elkészítette a szobortartó cseréptáblákat. A bogácsi köz munkások kitisztították az erdei utat, és tisztást vágtak a Szent Márton fa körül. Nemes, jó szándékú összefogással és áldozatos munkával „Mária-kő állítattott az Úr 2007. esztendejében, Szent Iván havának Jézus Szive napjára”. A Mária-követ bensőséges avató-ünnepség alkalmával megáldotta Hanák József bogácsi esperes-plébános úr. Azóta gondos kezek virággal díszítik az emlékhelyet, sok turista látogatja, mások imákat is mondanak az erdő meghitt csendjében, látva a feliratot:

„Vándor, ki erre jársz, egy fohással köszönts a Szűzanyát!”

A Sancta Madonna kuratórium nevében köszönetet mondok mindenkinek, aki részt vett a Mária-kő felállításában és az emlékhely kialakításában.

Daragó Károly

Erdélyi áldás

*Legyen előttem
mindig út,
Fűjjon hátad
mögül a szél,
Melegen süsse
arcodat a Nap,
Az eső puhán
Essen földjeidre,
S míg újra
találkozunk,
Hordozzon tenyerén
Az Isten!*

Márton-napi Vigasságok A bor és a gasztronómia ünnepe

2007. november 9. péntek

- 15⁰⁰ Magyarországi borrendek felvonulása a Cserépi úti pincésoron. Borrendi avató ünnepség a Hintóvölgye Borozóban
19⁰⁰ Kistérségi fotókiállítás megnyitása, komolyzenei koncert a Közösségi Házban

2007. november 10. szombat

- 10⁰⁰ Szent Márton Borlovagrend ünnepi közgyűlése a Közösségi Házban
12⁰⁰ Lúdételek, bográcsban főtt ételek főzése és kóstolása a Cserépi úti pincésoron.
13⁰⁰ Ijászat – a Bogácsi Lovászklub Ijász Szakosztálya szer vezésében
14⁰⁰ Bogácsf Mazsorett csoport bemutatója
14³⁰ Bogácsi Pávákör dalsokra
14⁴⁵ Bogácsi modern táncsoport fellépése
15³⁰ Miskolci Nemzeti Színház Férfikara Művészeti vezető: Regős Zsolt
16⁰⁰ Forgács Gábor humorista vidám percei
16⁴⁵ Máglyagyújtás
17⁰⁰ Operett és musical gála
fellépnek: Eperjesi Erika, Radnai Erika és Homonai István, a Miskolci Nemzeti Színház művészei
Fővédnök: Farkas Bertalan a Magyar Köztársaság kutató úrhajója, az István Nádor Borrend tagja

2007. november 11. vasárnap

- Szent Márton Napi Búcsú
Egész napos kirakodóvásár a Thermálfürdő parkolójában.
11⁰⁰ Szentmise a Szt. Márton templomban, új, színes üvegeablak megáldása

Bogács Község Önkormányzata, a pincetulajdonosok és a szervezők szeretettel várják a község lakóit és az itt üdülő vendégeket!

BOGÁCSI ÓSZ
Bogács Község
Önkormányzatának lapja

Szerkesztő: Jankóné Jónás Zsuzsa
Szerkesztőség:
Bogács,
Alkotmány u. 9.

Fotók:
Vincze Ferenc
Jankóné Jónás Zsuzsa
Verhőczki Sándor, Verhőczki György

Nyomdai munkák:
Pető Nyomda
Mezőkövesd,
Tel.: 49/414-000